

NUMMER 9

Fluernes Herre med ny luft under vingerne

28. oktober 2025 af [Martin Jensen](#)

 4

FLUERNES HERRE

999999

Forfatter: William Golding

Bearbejdning og tegner: Aimée de Jongh

Oversætter: Bo Green Jensen

Forlag: [Lindhardt og Ringhof](#)

Form: Hardcover

Vejl. pris: 299,95 kr

Udgivelsesår: 2025

Udgivelsesland: Danmark

Kan en litterær klassiker få fornyet liv i sribeform? Hollandske Aimée de Jongh

gør modigt forsøget med William Goldings brutale fortælling om en gruppe drenge overlevelseskamp på en øde tropeø.

Fluernes herre er en klassiker på pensumlisten i både dansk- og engelskundervisningen.

Mange af os har derfor allerede mødt historien om Ralph, Jack, mobbefret Piggy ('Tykke' i den ældre danske oversættelse), Simon og de øvrige drenge i 6 til 13-års alderen, som Golding lader flystyrte på en ukendt, øde ø.

Nu har både tidligere og helt nye læsere mulighed for at dykke ned i den dystre robinsonade i form af Aimée de Jonghs graphic novel-udgave, der udkom på engelsk sidste år som en del af markeringen af 70-års jubilæet for Goldings hovedværk.

I årtier er romanen blevet flittigt læst af skiftende generationer, har været konstant i trykken og er solgt i millioner af eksemplarer verden over.

Hvilket på ingen måde undrer!

For fortællingen er stærk, dragende og tankevækkende. Og den har stadig meget at sige os her en hel menneskealder senere.

De Jonghs mission er at formidle en velkendt, hyldet roman i tegneserieform og vel også at introducere et nyt publikum for den. Som sådan afspejler udgivelsen en tendens, der er blevet stadig mere tydelig i tegneseriemarkedet de senere år.

Alene de sidste 3-4 år er der således udkommet tegneserieudgaver af Jane Austens *Stolthed og fordom*, Aldous Huxleys *Fagre nye verden*, George Orwells *1984*, Margaret Atwoods *Tjenerindens fortælling*, Kurt Vonneguts *Slagtehal 5* – og jeg kunne blive ved!

Listen er lang. Og nu indskriver de Jonghs udgave af *Fluernes herre sig* på den.

Måske indvarsler udgivelsen, at vi vil se endnu flere klassiske børne- og ungdomsbøger omsat på denne måde? På dansk har vi f.eks. tidligere fået tegneserieudgaver af Jostein Gaarders *Sofies verden*, L. M. Montgomerys *Anne fra Grønnebakken* og Bjarne Reuters *Drengene fra Sankt Petri*.

Her vil kritiske røster måske spørge, hvorfor de yngre læsere ikke lige så godt kunne møde sådanne klassikere i den romanform, der allerede har begejstret og haft deres tag i tidligere generationers yngste læsere?

Hvorfor bruge tid på en tegneserieudgave i stedet for blot at læse bogen?

Sådan tænkte jeg også lidt, inden jeg som forberedelse til denne anmeldelse læste forlaget Lindhardt og Ringhofs

nyoversættelse af romanen ved Bo Green Jensen.

De Jonghs udgave og nyoversættelsen udkommer nemlig samtidig herhjemme, og Green Jensens nyoversættelse er første gang, den danske roman opdateres sprogligt siden den udkom herhjemme i 1960.

Green Jensen har som oversætter gjort et flot stykke arbejde, men dét til trods må jeg bare sige, at for børn og unge læsere af i dag fremstår Goldings roman langt mere tung, fortættet og snørklet end de Jonghs tegnede udgave. 1954 er ved at være lang tid siden, og dét afspejler romanens fortælleform og disponering af handlingsforløbet.

Goldings fortælling har da også altid befundet sig i vadestedet mellem en børne-/ ungdomsroman og så en mere entydigt voksenrettet spændingsroman.

Dén sætten sig mellem to stole er nok blevet endnu mere tydelig i tidens løb, hvor jeg tvivler på, at lige så mange børn og unge i dag vil lade sig fange af romanens lange, vævende beskrivelser som tidligere.

Sammenlignet med romanen tror jeg, at de Jonghs take på historien har bedre mulighed for at gøre indtryk på og vække genklang hos nutidens nye, yngre læsere. Hun har skåret ind til benet og strammet op ved at udelade en række detaljer og hændelser, som godt kan undværes i den tegnede udgave.

Men tag ikke fejl. Trods udeladelserne er de Jonghs graphic novel imponerende tro mod forlægget.

Handlingen følger f.eks. fuldstændig slavisk romanens kapitelinddelinger, inkl. kapitlernes titler, og næsten alle talebobler og tekstfelter gengiver 1:1 replikker og beskrivelser, du ordret kan genfinde i Goldings forlæg.

Det er udført elegant og overbevisende.

De Jonghs streg er generelt meget udtryksfuld og velegnet til fortællingen.

Børnenes eftertænksomhed, desorientering eller udsagte indbyrdes relationer bliver ofte antydnet ordløst og umiddelbart alene via tegningerne – noget som Golding ofte må bruge mange sætninger på at skrive frem i romanen.

Golding gør, hvad han kan, for sprogligt at få den mystiske ø og dens tætte jungle til at fremstå nærmest som en karakter i sig selv og en form for modstander over for drengene.

Dette element højnes af tegneseriens show it, don't tell it-formsprog, da de Jongh uden ord og med velvalgte streger og farvespil effektivt skildrer omgivelserne.

Som læser er du helt inde i den gådefulde jungles mystiske dyb og frodighed, ligesom du fornemmer havets brølende brusen og bølgen mod klipperne rundt om øen.

Jeg vil også fremhæve de Jonghs måde at tegne drengene på, f.eks. deres ansigter. Udtrykket er meget nuttet, i mangel af et bedre ord, og under læsningen tænkte jeg flere gange over, at denne nuttethed faktisk ender med at forstærke nogle af fortællingens mørke og voldsomme hændelser.

Den nuttede tegnestil clasher simpelthen effektivt med dén brutalitet, der begynder at indfinde sig på øen.

Fungerer de Jonghs fortolkning så?

Ja, i forhold til det mål den har sat sig som en graphic novel tydeligt målrettet større børn og teenagere.

Her fremstår udgivelsen som en gennemarbejdet og velkomponeret tegneserie-ficering af en klassiker fra børne- og ungdomslitteraturen. Lækkert udført og med stor respekt for både forlægget og de tiltænkte læsere. Det dufter lifligt af con amore og passion fra de Jonghs side. Alt andet end venstrehåndarbejde.

Skal jeg strø lidt malurt i kokosnødden, savner jeg som voksenlæser flere af nuancerne og de sitrende, psykologiske spændinger fra Goldings roman. Her er hovedpersonerne mere

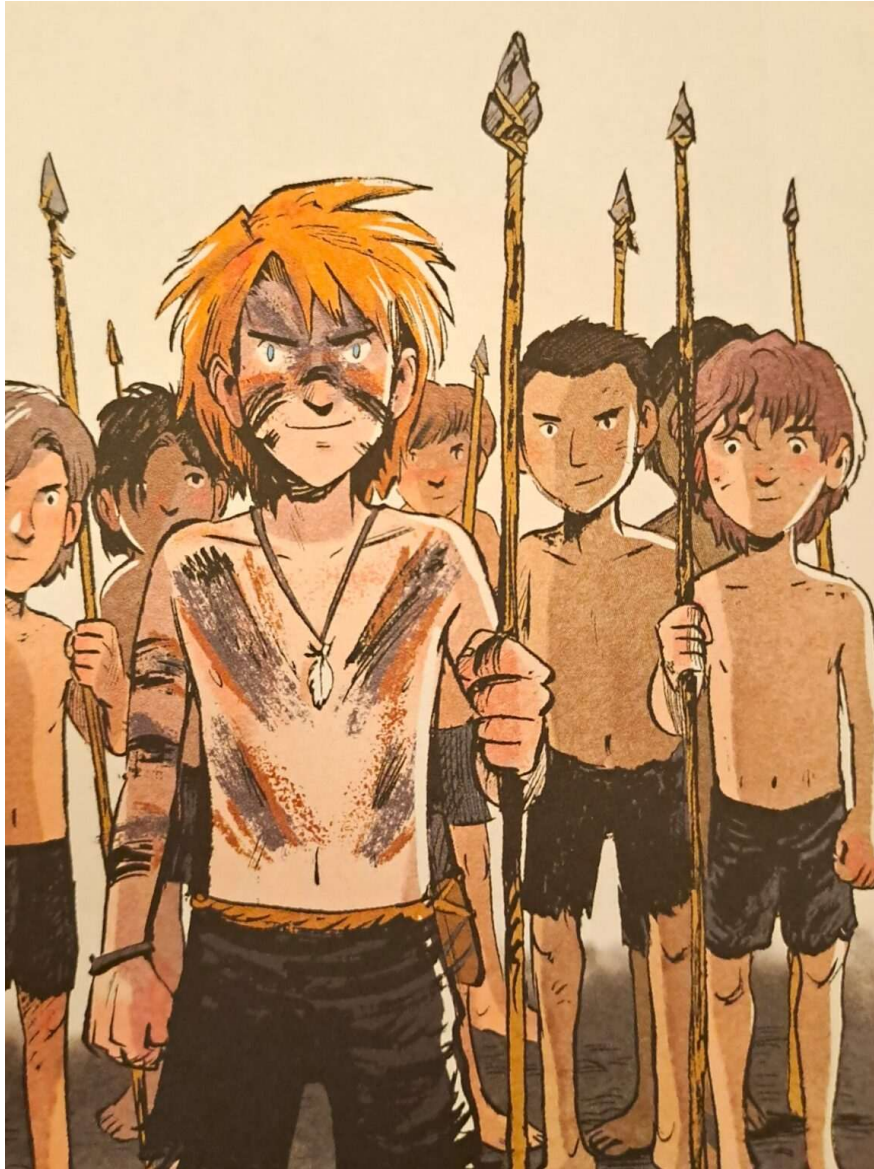
komplekse og tvetydige. Knaster der files væk i de Jonghs mere stramt komponerede og børnevenlige udgave.

De forlistes selvvalgte høvding Ralph er f.eks. langt mindre sammensat og mere entydigt god og helte-agtig end i romanen. I mine øjne er han derfor mere interessant at følge hos Golding end de Jongh.

Jeg synes også, at de Jongh koger modsætningsforholdet mellem Ralph og Jack ned til noget, der fremstår mere sort/hvidt end romanens psykologisk dybere udforskning af, hvordan de skiftevis bonder med og bekriger hinanden.

Det gør desværre den tegnede udgave af fortællingen lidt mindre spændende, end den kunne være.

Af de årsager er de Jonghs udgave mindre kraftfuld og måske også mindre brutal og mørk end dét, mange af os husker romanen for.

Men vurderet alene ud fra børne- og ungdomstegneseriens præmisser ændrer det ikke ved, at det er en flot bedrift at få så meget af det dragende, spændende, uhyggelige og tankevækkende ved fortællingen overført fra roman til tegnet fortælling.

En klar anbefaling herfra!

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

► Børnetegneserier, skønlitteratur, ungdomstegneserie,

William Golding, Aimée de Jongh

Martin Jensen

Voksede op med masser af tegneserier slæbt hjem fra det lokale antikvariat eller på pilgrimsture til Fantask. Har tidligere arbejdet som museumsinspektør og gymnasielærer. I dag er jeg kulturformidler i biblioteksverdenen.

FORRIGE ARTIKEL

[Syv fantastiske webtoons på tryk](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Supersnaks store tv-serie bonanza](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE